

for. Jeg prøver lige at fortælle noget om deres hverdag, sådan som de selv har udtrykt det. De siger:

Kl. 17.15

Mange måneder kan det dog ikke hænge sammen. Hvis der er et af børnene, der har fødselsdag, skal vi have vredet 100 kr. til gave plus 100 kr. til at holde fødselsdag for, til boller, kage, saftvand osv., ud af månedens budget. De ca. 200 kr., det som minimum koster at holde fødselsdag, kan være meget svære at finde i et skrabt budget, men det vil vi have penge til.

Og det får de så ved at udsætte betalingen af regninger. Det er de muligheder, den familie har for at få deres hverdag til at hænge sammen, for at kunne holde en børnefødselsdag, hvor man vil ofre hele 200 kr. Nu ved jeg ikke, hvordan det er hjemme hos fru Charlotte Dyremose, men det er nok ikke den måde, fru Charlotte Dyremose har mulighed for at holde børnefødselsdag på og heller ikke har haft det som barn.

Jeg vil bare sige: Er det her udtryk for, at regeringens politik med kontanthjælpsloftet reelt giver folk lige muligheder, eller er det faktisk ikke sådan, at det med de lige muligheder ikke eksisterer for de mennesker?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu kender jeg jo ikke den konkrete sag, men jeg kan konstatere, at en typisk familie, der er ramt af kontanthjælpsloftet, når daginstitutionen er betalt, når skatten er betalt, og når boligudgifterne er betalt, har ca. 11.000 kr. Det er ikke det, der bliver givet udtryk for i eksemplet. Ergo er der altså et eller andet forhold, vi ikke kender til.

Det kunne f.eks. være, at den pågældende familie har brug for netop den gældssanering, som vi nu lægger op til man skal have mulighed for, sådan at folk ikke bliver ramt økonomisk, når de kommer i arbejde. Det skal jo også være sådan, at det kan betale sig for enten mor eller far at gå i arbejde. Hvis situationen er den, at mor og far ikke kan arbejde, eller at den ene af dem ikke kan arbejde, jamen så er der jo formentlig et andet problem, og vi har jo netop lavet behandlingsgarantier, fordi vi vil sikre, at man kan få den behandling, man har behov for, eller en gældssanering, hvis det er det økonomiske, der er problemet.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

For det første kunne jeg godt tænke mig en eller anden dag at få fru Charlotte Dyremose til at præsentere mig for denne typiske familie. Det ville jeg faktisk være glad for. Lad mig møde den typiske familie. Det ville være enormt rart at møde den familie, som er ramt af kontanthjælpsloftet, men som har de her 11.000 kr., efter at der er betalt skat, og efter at der er betalt bolig. Lad mig bare møde dem.

For det andet kunne jeg godt tænke mig, hvis man nu ikke vil anerkende et konkret eksempel, at fru Charlotte Dyremose skulle prøve at konfronteres med flere konkrete eksempler. Jeg står her med et vred af konkrete eksempler på nogle af de mennesker, der er ramt af kontanthjælpsloftet.

Man forholder sig til det her abstrakte statistiske begreb: den typiske familie. Jeg ved ikke, om det er noget, man har regnet sig frem til i Socialministeriet eller i Beskæftigelsesministeriet, men jeg ved, at det her ikke er noget, nogen har regnet sig frem til. Det er mennesker, det handler om, og de mennesker har ikke de lige muligheder, som fru Charlotte Dyremose øjensynligt gerne vil have, i hvert fald påstår hun, at hun gerne vil have det.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jamen der er jo noget helt essentielt her, og det helt essentielle er, at hvis den her familie absolut ingen problemer har, ingen gæld, ingen sygdom, ingen psykiske problemer, masser af arbejdsevne, masser af mulighed for at arbejde, så er det jo bare at tage et job. Arbejdsløsheden er forholdsvis lav.

Hvis man ikke kan finde jobbet, så er det jo om at gøre en indsats for at hjælpe dem med at finde et job. Hvis en af de andre ting eksisterer, ja, så er det det, de skal hjælpes med. Men hvis ikke de har nogen af de her problemer og det er to mennesker på kontanthjælp, der forsøger et par børn, jamen så har de det her beløb, medmindre de har en eller anden særlig udgift, f.eks. på grund af en stor gæld.

Der er det så bare, at jeg ikke synes som Enhedslisten, at vi bare sætter skatten op til 100 pct., og så kan vi alle sammen have nøjagtig det samme, uanset hvad vi laver. Jeg synes, det skal kunne betale sig at arbejde, men jeg synes også, det skal være sådan, at hvis man af en eller anden grund ikke kan arbejde, så skal man have